

VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV

„Kristus bude trpět
a třetího dne vstane
z mrtvých; v jeho
jménu se bude
zvěstovat pokání na
odpuštění hříchů
všem národům. Vy
jste toho svědky.“
(Luk 24,46-47)

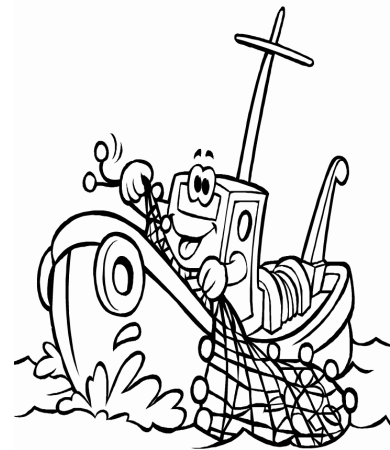

JENÍKOV HUDCOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ

Dvakrát Boží

Jsou před námi velikonoce a to jsou panečku důležité svátky. A co že to vlastně slavíme? Že jsme byli vykoupeni smrtí a vzkříšením Pána Ježíše. A co to znamená? Četl jsem pěkný příběh o chlapci, který si vyrobil krásnou loďku. Jenže, když ji šel pouštět na vodu, přišli cizí kluci a loď mu ukradli. Byl z toho celý smutný, protože to byl jeho první výrobek, ale nedalo se nic dělat. Loď byla pryč. S pomocí tatínka si vyrobil novou, ale po té první se mu stýskalo. Až jednou ve městě, ve výkladní skříni starožitností uviděl vystavenou svoji loď. Hned vběhl dovnitř a chtěl, aby mu ji prodavač dal, že je to jeho loď. Ale ten mu na to odvětil, že teď už to je jeho loď, protože ji koupil, a když ji kluk chce, musí ji od něj koupit. Chlapec honem běžel domů, vyžádal si od rodičů peníze a loď koupil. Doma pak povídá mamince, že má z toho velkou radost, protože loď je teď vlastně dvakrát jeho - poprvé když ji vyrobil, podruhé když ji koupil.

I my jsme byli Bohem stvořeni jako jedinečný výrobek, aby nás naplňovala radost z života v jeho blízkosti. Jenže my jsme se hříchem od něj vzdálili a vztah s ním zpřetrhali. Začali jsme sobecky žít pro sebe. On po nás nepřestal toužit a stále k nám hledal nejvhodnější cestu. Aby obnovil vztah mezi námi a Bohem, posílá svého Syna Ježíše, který za nás na kříži umírá. Tím nás vykupuje z našich hříchů, abychom mohli opět Bohu patřit (poprvé když nás stvořil, podruhé když nás vykoupil). Ale nevnučuje se nám. Je na nás jak na Jeho nabídku odpovíme. Kéž nás tyto Velikonoce vedou k tomu, abychom dokázali udělat krok do Boží blízkosti.

o. Nik

Jednou za rok – to chce pokrok 😊

Nedávno jsem vezl staršího stopaře. Když zjistil, že jsem knězem, povídá hned: „Pane faráři, já chodím do kostela pravidelně – jednou za rok na půlnoční.“ Takových lidí je u nás spousta. A právě Vás bych chtěl letos pozvat na druhou noční bohoslužbu, kterou jako křesťané slavíme – je to velikonoční vigilie – letos bude v sobotu 4.3. večer. Má čtyři části. Začíná slavností světla po západu slunce u hořícího ohně někde venku z kostela. Od posvěceného ohně se zapaluje velikonoční svíce – paškál. Od paškálu si už v tmavém kostele zapalují svíce všichni věřící a zaznívá velikonoční chvalozpěv o Kristově vítězství nad smrtí a o významu této události pro nás. Potom nasloucháme božímu slovu. Může se dohromady číst až 9 čtení z Písma svatého. Z nich krásně vyplývá

Boží péče o svůj lid a to, jak Bůh Otec připravoval v dějinách naši spásu. Následuje křestní bohoslužba. Na Bílou sobotu v noci bývají křtěni dospělí a my již pokřtění obnovujeme své křestní závazky. Celý obřad končí bohoslužbou oběti. Někde se můžete po skončení bohoslužby setkat i s krátkým neformálním setkáním a pohoštěním v okolí kostela nebo vzadu v kostele nebo jinde podle místních podmínek.

Do těchto několika řádků se nedá vepsat atmosféra velikonoční bohoslužby. Přijměte tedy pozvání a přijďte ji zažít na vlastní kůži.

O. Jindřich

Velikonoční bohoslužby

Zelený čtvrtek

Hrob	18.00
Teplice Zámecké náměstí	16.30
Teplice Trnovany	18.00

Velký pátek

Hrob	18.00
Teplice Náměstí	16.30
Teplice Trnovany	18.00

Bílá sobota

Hrob	20.00
Teplice Náměstí	20.00

Boží hod velikonoční

Hrob	8.30
Duchcov	10.30

Ve středu **21. dubna** bude v jeníkovském kostele **adorační den**.

Začneme v 11 hodin společnou adorací. Do 16.00 bude příležitost k tiché modlitbě a v 16.00 zakončíme mší svatou.

Všichni jste srdečně zváni.

Pout' z Prahy do Jeníkova

Do Jeníkova se dá dostat: autem, autobusem, nebo také pěšky.

Kdo chce zkusit tu nejzajímavější a nejhezčí poslední variantu, je srdečně zván na pěší pout'. Vyrážíme 13. května z Prahy, ale sejdeme se už 12. května večer v 19.00 u katedrály svatého Víta. V neděli **16. května** dorazíme do Jeníkova, kde pout' zakončíme mší svatou přibližně ve **13.00**.

Ubytování a doprovodné vozidlo na zavazadla je zajištěno.

Je možné se přidat i kdekoliv po cestě.

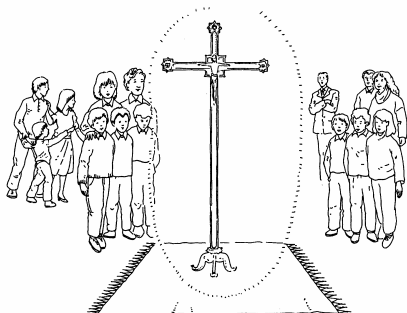
Bližší informace je možné získat na www.fatym.com, na telefonu 731 402 743, nebo na mailu: richterjan@seznam.cz

Ve středu **9. června**, v **9.30** bude v Jeníkově mše svatá s kněžími teplického vikariátu.

V neděli 27. 6. vyjíždí už popáté cyklopout' do Jeníkova. Začíná se v 15.00 v Olbramkosteletě (kousek od Znojma). První noc bude v Nové Říši, další na Sázavě a třetí v Brozanech. Nocuje se pod střechou, ve vlastním spacáku na vlastní karimatce. Do Jeníkova se dojede ve středu 30. 6. a přibližně v 11.11 bude mše svatá. Zájemci se mohou hlásit u Zdeňka Cvingráfa (737 031 039).

Pout' v Jeníkově

Jeníkovský kostel je zasvěcený sv. Petru a Pavlovi a při této příležitosti je možno slavit pouť. Je to vždy příležitost k uctění patronů kostela a obce při slavnostní bohoslužbě, na kterou většinou navazují další slavnosti, které pouť doprovázejí. Letos připadá sv. Petra a Pavla na úterý, a tak vznikla myšlenka, už v neděli před touto slavností, tj. **27. 6.** zkusit obnovit starý zvyk. A to pouť ve větším rozsahu. Samozřejmě, že i tentokrát se začne tím nejdůležitějším, bohoslužbou v kostele, která začne **v 9.00.** Pokud se podaří, mohla by oslava letošní poutě

zahájit pěknou tradici, která přispěje nejen k obveselení všech zúčastněných, ale i k vzájemnému sblížení. Včas bude jistě dost dostupných informací.

o. Marek

Zveme všechny zájemce o hru na zobcové flétny.

Katechetku Petru, která odešla do kláštera, vystřídala Marcela, která se mimo jiné věnuje hře na flétnu a ráda tomu naučí i zájemce z vašich řad.

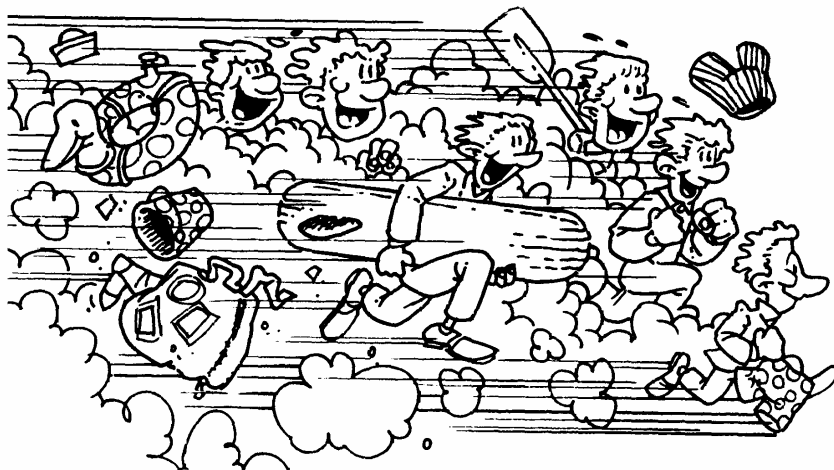
Pokud je vám mezi šesti a patnácti roky a chcete se naučit hrát na zobcovou flétnu, přijďte se domluvit na faru o čase výuky.

Vše, co je třeba mít, je vlastní zobcová flétna a chuť hrát.

Tábor bude i letos? Hurá, jedu!

Nevíte co s prázdnými dny o velkých prázdninách? Už vás omrzelo stále stejné prostředí? Chcete poznat nové kamarády a krásnou přírodu? Tak pojed'te s námi na Farní tábor,

který se uskuteční 10. - 17. 7. 2010 na faře ve Vranově nad Dyjí (jih Moravy, kousek od hranic s Rakouskem, Národní park Podyjí). Cena je 1 000 Kč, přihlášky můžete získat na faře v Jeníkově. Více informací vám poskytneme na tel. 775036462, nebo na e-mailu marteo.novakova@email.cz.

Už teď se můžete těšit na nezapomenutelné zážitky v krásné přírodě.

Marteo Nováková

Všichni, kteří se chtějí začít připravovat k přijetí svátosti křesťanské dospělosti – bířmování, ať se mi hlásí do konce dubna. O. Nik – 731 402 743; richterjan@seznam.cz

Zatímco my si v našich farnostech tak často malomyslně stěžujeme na, to že je nás ve farnostech málo a stále méně, že lidé v naší zemi ztrácejí zájem o duchovní hodnoty a že je to všechno hrozné a beznadějně, papež Benedikt nás při návštěvě v naší zemi vyzval k odvážnému a nadšenému svědectví.¹ Víra, je-li živá, musí být hlásána. Svědectví víře je další ze způsobů, jak víru prožívat. Způsob, který jako věřící velmi dlužíme tomuto světu. Tato příloha chce nás věřící ke svědectví povzbudit a vás, kteří jste ještě zatím daleko trochu připravit na to, co se v brzké době v našich farnostech a vesnicích začne dít, až si věřící přečtou tento velikonoční Zpravodaj.

Kdo je to svědek: informace a transformace

Svědek, jak je běžně chápeme je ten, kdo něco viděl nebo slyšel a informuje o tom. Každý z nás během dne prožijeme mnoho událostí, o kterých pak večer doma můžeme informovat. Také od svědků například u soudu se vyžaduje zejména, aby byli pravdiví a nestranní – aby pravdivě informovali o tom, co viděli a zažili. Nepředpokládá se příliš, že by to prožité nějak radikálně změnilo jejich život. I když je pravda, že vše, co prožijeme nás nějak poznamenává. Svědek Ježíšův ale není ne-

stranný pozorovatel, který suchopárně hovoří o událostech, které se staly před dvěma tisíci lety. Ježíš je živý. Stále vstupuje do lidských životů, aby je proměnil – transformoval. Ježíšův svědek je ten, kdo zažil toto proměňující setkání s živým Pánem a vydává svědectví o jeho účinné moci.

Budete mými svědky

Právě takovými svědky se mají stát apoštolové. Z četby Skutků apoštolských vyplývá, že oni byli při seslání Ducha svatého zcela proměněni a disponováni právě k vydávání svědectví. Právě proto je také Ježíš shromáždil a k tomu je poslal, když jim po svém vzkříšení říká: „*Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem. Vy jste toho svědky. Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; zůstaňte ve městě, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti.*“ (Lk 24,46-48) A nebo na jiném místě: „*Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.*“ (Sk 1,8) V obou těchto lukášovských textech, a to je důležité, je svědectví vnímáno také jako činnost vyplývající z obdarování Duchem svatým. To potvrzuje i evangelista Jan: „*Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. Také vy vydávejte svědectví, neboť jste se mnou od začátku.*“ (Jan 15,26) Křesťanské svědectví je tedy božsko-lidská aktivita. Koná ji člověk inspirovaný k tomu Duchem svatým.

¹ „Jedině Kristus může být naší spolehlivou nadějí. To je zvěst, kterou my křesťané jsme povoláni každodenně hlásat a dosvědčovat. **Hlásejte** ji, milí kněží, tím, že zůstanete niterně sjednoceni s Ježíšem a budete konat s nadšením svou službu, s jistotou, že nebude mít nedostatku ten, kdo mu důvěřuje. Buďte Kristovými **svědky** vy, milí řeholníci a řeholnice, když budete radostně a důsledně uskutečňovat evangelijní rady, a tím budete ukazovat, jaká je naše skutečná vlast: nebe. A vy, milí laici, mladí i dospělí, vy, milé rodiny, opřete o víru v Krista své rodinné, pracovní a školní plány, jakož i aktivity v každé oblasti společnosti. Ježíš nikdy své přátele neopustí. Ujišťuje o své pomoci, protože nic nelze konat bez něho, zároveň však vyžaduje, **aby se každý osobně nasadil a šířil jeho univerzálního poselství lásky a pokoje.**“ Benedikt XVI. v Brně

„Žije!“, Jan i Petr svědčí

Z kázání apoštola Petra vyplývá jeho jasné přesvědčení o přijatém poslání být svědkem Kristova vzkříšení: „*Bůh Ježíše vzkřísil a my všichni to můžeme dosvědčit.*“ (Sk2,32) „*My jsme svědkové všeho, co Ježíš činil v zemi judské i v Jeruzalémě ... Bůh jej třetího dne vzkřísil a dal mu zjevit se svědkům, které k tomu napřed vyvolil, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání.*“ (Sk 12,39-43)

Svědectví na plný úvazek

Svědectví, které vydávají vzkříšení, zasahuje celý život apoštolů. Jsou jím tak proniknuti, že se dokonce radují, když pro své svědectví musejí snášet nejrůznější obtíže – pronásledování, bití, vězení, nebezpečí na cestách a podobné věci. Toto je další důležitá vlastnost svědka Kristova vzkříšení, kterým každý křesťan má být – nejde být svědkem na půl úvazku, ale svědectví zasahuje celý život.

Martyrium

Toto původem řecké slovo používáme v životě v okamžiku, kdy prožijeme něco strastiplného a bolavého. Martyriem dnes lidé nazvou den strávený v nemocnici při vyšetřeních nebo den na úřadech, kde vás posílají ode dveří ke dveřím. Martyriem může být také nával práce například při uzávěrkách na konci roku nebo déle trvající stres způsobený nejrůznějšími faktory. V Novém zákoně toto slovo – „*martyrium*“ – je výrazem označujícím křesťanské svědectví a „*martyros*“ je svědek. Všude, kde jsem doposud citoval z Nového zákona jsou na místě českých slov svědek/svědectví právě tato řecká slova. Nový zákon dává ale těmto slovům ještě mnohem radikálnější význam.

Zabiti pro svědectví, které vydali

Prorocká kniha Zjevení svatého Jana hovoří ve dvanácté kapitole o nebeském chvalo zpěvu těch, kteří nemilovali svůj život tak, že by se zalekli smrti, ale zvítězili nad Ďáblem pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví (Zj 12,11). Podobně v šesté kapitole se objevuje vidění těch, kteří byli zabiti pro slovo Boží a pro svědectví, které vydali (Zj 6,9). Ježíš Kristus je v knize Zjevení představen jako svědek věrný (Zj 1,5). Přišel vydat svědectví pravdě. Pro toto svědectví byl vládcem tohoto světa vyvržen ze světa na kříž a jeho svědectví i jeho svědkové po celý čas trvání církve byli odmítáni, pronásledováni a vražděni. To je úděl, na který Ježíš připravuje ty, kteří se rozhodnout být jeho autentickými a věrnými svědky. Právě tento význam – věrnost Ježíši až k prolití krve – dává slovu *martyros* poslední kniha Bible a takto byli už od prvních dob Církve označováni ti, kteří se stali mučedníky – tzn. položili pro víru život.

Mučednictví je vrcholná forma křesťanského svědectví. Jistě k němu nejsou povoláni všichni, ale ve světě, který není křesťanský, musí každý věřící počítat s obětí a těžkostmi, rozhodne-li se následovat Ježíše naprosto bez kompromisů.

Je řada na nás!

Dějiny Církve jsou naplněny životy těch, kteří se pro druhé stali svědky moci, která vychází z Kristova vzkříšení a obnovuje od základů život člověka. Každý z nás jsme se v životě také s nějakými takovými lidmi setkali. Nemohu nevzpomenout ve svém životě na příklady kněží, kteří mě vedli a utvářeli moje kněžství, na nemocné a staré lidi vyzkoušené životem, kteří i ve strádání minulých let víru si zachovali – stále žijí mezi námi. Právě oni jsou těmi, kteří stojí u základů naší víry a ve víře nás nadále povzbuzují. Víra je osobní vztah a rodí se v srdci člověka na základě lidského vztahu k tomu, kdo mi o své víře svědčí. V této souvislosti bych vám chtěl nabídnout k četbě strhující jedenáctou a dvanáctou kapitolu listu Židům. V jedenácté je vyjmenován celý zástup svědků víry a dvanáctá začíná slovy: „**Proto i my obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všechnu přítěž i hřích, který se na nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od začátku až do konce.**“ Ano, teď je řada na nás!

Jak být svědkem vzkříšení?

Při letošních modlitbách za jednotu křesťanů mě zaujala tato modlitba: “Učiň z nás nejen pouhé strážce odkazu, ale živá znamení tvého přicházejícího království.” Strážce odkazu v koutě fňuká nad časy zašlé slávy. Svědek si je vědom, že Ježíš žije a koná mocné činy dnes jako v minulosti. Již zmíněné modlitby za jednotu poskytlí letos také několik nasměrování, jak být svědkem a jak obnovit svědectví.

Hovoří se například o svědectví skrze oslavu života. Jako křesťané oslavujeme nový život darovaný nám ve křtu Ježíšem, když přijímáme a chráníme život ve všech jeho podobách od početí až do smrti. Rodiče oslavují život vždy, když velkodušně přijmou počaté dítě. Vychovatelé oslavují život, když druhé vedou k životu plnějšimu a krásnějšímu a odstraňují vše, co život jakkoli pošpiňuje. Oslavujeme život pokaždé, když s láskou pečujeme o staré a nemocné a doprovázíme je až do konce života. Toto je svědectví o vzkříšení skrze přijetí utrpení.

Můžeme být svědky skrze sdílení příběhu, společenství a pohostinnost. Všichni součástí jednoho příběhu Boží lásky, která nám byla zjevena v Ježíši Kristu. To můžeme poznat, pokud svoji víru prožíváme a sdílíme ve společenství. Ve společenství se také můžeme naučit o víře beze strachu hovořit. První křesťané se scházivali po domech. Učili se tak vzájemnosti, sounáležitosti a pohostinnosti. My zatím však velice málo prožíváme víru v malých společenstvích modlitby, četby Písma a

obyčejného lidského sdílení. Žijeme v uspěchané době. Děláme mnoho věcí, mnoho realit. V jedné písni můj kamarád zpívá: „jsou jen chvíle setkání a mimo ně nic není“. Mluví se tu tedy o lidském setkání jako o první a základní realitě. Jsme-li s lidmi, poznáváme jejich radosti, naděje, smutky a úzkosti a můžeme jim dodat naději svědectvím o Naději, kterou máme v živém Bohu.²

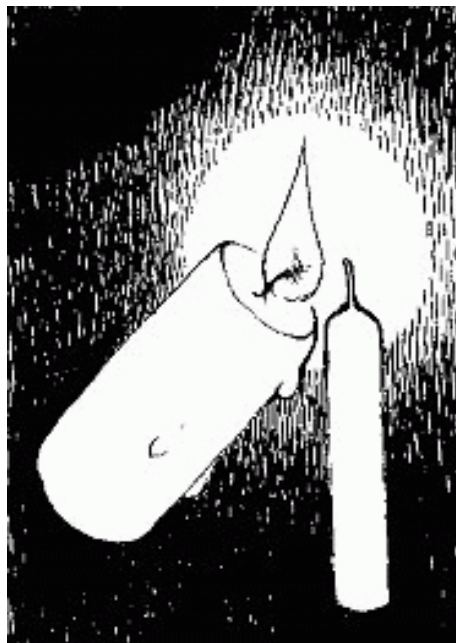
Sine qua non

Všechny tyto způsoby mají jednu podmínku “sine qua non” (česky: bez které ne), bez které to nepůjde. Tou podmínkou je živý vztah k Ježíši Kristu jako k Pánu a Spasiteli. Mnohdy bohužel prožíváme svoji víru spíše jako nějaký folklór či koníček. Zvykli jsme si na své ranní a večerní “modlitbičky”, zvykli jsme si na mši svatou samozřejmě ve svém kostele. Jsme pěkně za zavřenými dveřmi a pomalu vymíráme. Víra je však tisíckrát víc. Je to živý vztah k živé osobě Ježíše Krista, který mě miluje, chce se mnou sdílet svůj život a touží, abych já s ním sdílel vše z života svého. S lidmi okolo nás tyto vztahy uskutečňujeme v rámci každodenního setkávání se při nejrůznějších příležitostech. Vztah k Ježíši se uskutečňuje skrze modlitbu živenou Písmem svatým, do které vnáším celý svůj život, svá rozhodování a skrze svátosti. Pak se obnoví i naše chrámové bohoslužby. Stanou se naší společnou oslavou přijaté víry a stanou se také mocným nástrojem našeho svědectví.

To vše však stále nestačí...

Papež Pavel VI. ve svém listě Evangelii nuntiandi o zvěstování evangelia z roku 1975 píše: *“Toto vše ale ještě stále nestačí, poněvadž i to nejkrásnější svědectví nebude mít po dlouhou dobu žádnou účinnost, nebude-li osvětleno, odůvodněno a zvýrazněno jasným a nepochybným hlásáním. Radostná zvěst, hlásaná vlastním životem, musí být tedy, dříve či později, hlásána přímo slovem života. Nelze mluvit o skutečné evangelizaci, jestli se při ní nehlásá i jméno, učení, život, zaslíbení, království a tajemství Ježíše z Nazareta, Božího Syna.”*

Svědectví života je důležité, ale je také třeba, abychom mluvili o Ježíši Kristu, který miluje každého člověka, který za každého člověka zemřel na kříži a vstal z mrtvých. Přitom budeme mluvit také o hříchu, pokání, usmíření, o Božích darech, o naší naději, o zaslíbení věčného života. Abychom o tomto všem mohli svědčit, musíme to nejprve sami na sobě prožít. Bude třeba, abychom byli milujícími, chápajícími, radostnými, důvěryhodnými lidmi, kteří nikoho nesoudí, jsou trpěliví a moudří. Zdá se, že se toho od nás žádá hodně, ale můžeme o těchto Velikonocích prostým způsobem začít.

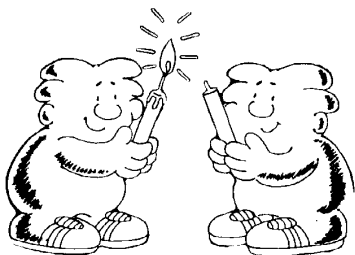

² „Radost a naděje, smutek a úzkost lidí naší doby, zvláště všech, kteří nějak trpí, je i radostí a nadějí, smutkem a úzkostí Kristových učedníků, a není nic opravdu lidského, co by nenašlo v jejich srdci odezvu.“ (II. vat. koncil: Gaudium et spes)

Učíme se svědčit:

Duchovní obnova manželů „Láska a pravda“

Během tří víkendů v lednu, únoru a dubnu proběhla na faře v Prosiměřicích duchovní obnova pro manžele s názvem Láska a pravda. Tato setkání vedou manželské páry z komunity Emmanuel. O jednotlivých víkendech jsme hovořili na tato témata: Bůh nás miluje jako manželé, svátost manželství, Komunikace mezi manžely – slovní, tělesná a duchovní a Výchova dětí a život rodiny.

Každý víkend jsme vyslechli 3 přednášky manželských párů, kde jsme však neslyšeli návod na řešení problémů, ale při kterých jsme si uvědomili, že manželství je krásná svátost dvou odlišných lidí, jež se navzájem doplňují a tak vytváří jednu bytost. Uprostřed tohoto soužití je Bůh.

Duchovní obnova byla plná Boží lásky a milostí Ducha svatého. Součástí programu byly také chvály, zpěvy, adorace, mše sv., svátost smíření a vzájemné sdílení. Rádi vzpomínáme na osobní zážitky z manželství přednášejících, o které se s námi podělili.

Touto cestou bychom chtěli za všechny zúčastněné poděkovat o. Jindřichovi za dobrý nápad, modlitby a zajištění, dále komunitě Emmanuel za jejich vstřícnost, srdečnost, otevřenost a vysokou úroveň duchovního cvičení.

Manželé Jelenovi

Exercicie se nakonec konaly

Koncem roku jsem si řekla, že bych měla jet v lednu na duchovní cvičení jelikož mi to předtím nevyšlo. Jak se blížil termín odjezdu 14. 1., začínala jsem mít plno „výmluv“ sněhové, mrazivé počasí, peníze a navíc – pochmurná nálada. Taky doma začínalo být nějak „dusno“. Možná ale právě to mě nějak postrčilo, abych se konečně rozhodla. Jak se říká „všechno zlé pro něco dobré“. Takže ve čtvrtek začalo balení a směr Znojmo. Do Břeclavi to byla ještě pohoda, trochu horší pak další spoj na Znojmo. Cesta tu trvala asi hodinu a půl, autobusové spojení na Prosiměřice mi ujelo a další autobus měl jet za dvě hodiny. To jsem nebyla vůbec nadšená. Jak tam stojím, tak z jednoho autobusu vystupuje nějaké známé děvče - konečně, nemusím tu být sama. Byla to Marcela, která byla s katechetkami u nás na faře. Tak jsem si šla něco pojíst a volám otci Markovi, jak se tam dostat dřív. Za chvíli mi volá nazpět, že jedou dvě ženské z Hodonína zrovna tam a ptaly se ho na cestu. Tak je navedl napřed na nádraží do Znojma, aby nás obě vyzvedly. Byly jsme pak spolu i na pokoji a bylo to fajn.

Obdivuji toho otce Krátkého, kde se v něm bere ta síla, ten elán, stále mě má co oslovit např.: Nedám souhlas k hříšným myšlenkám. Co řekneme ďáblu? „Tvé sliby jsou jen klam – svůj jed si vypij sám!“...Bůh každého proměňuje v dobro...

Je to dlouhá cesta tam, člověk se pořád nějak zdráhá, ale věřte pak to stojí za to. To vnitřní obohacení, poznávání nových lidí, klid, pokoj. Možná si někdo řekne, já mám nejlepší klid a pokoj doma. Já vám to všem upřímně přeju, ale... to se musí zažít. .

Gita Salačová

Jarní prázdniny v Jeníkově

S dětmi ze Znojemska jsme se v době prázdnin na několik dní zabydleli na jeníkovské faře. S Danou jsme přijely o den dříve než všichni ostatní, prý abychom zatopili, protože se na faře od Tříkrálů netopilo. A zima tam opravdu byla. Do Jeníkova jsme jely společně vlakem, menší komplikace byla v tom, že jsme neměly klíče od fary. Ty jsme si měly vypůjčit u Salačů, ale nebyly jsme si tak jisté zda budou zrovna doma. Ale doma byli ještě nás mile uvítali: „Jdete v pravý čas...“ Tak trochu jsme si myslely, že v pravý čas k nějakému jídlu po náročné cestě. Ale přišly jsme v pravý čas, protože se chystali na úklid kostela. Tak jsme pomohly. Večer jsme strávily u Salačů a hrály kostky. Na faře s námi ještě byla Simona, místní farnice. V neděli jsme se vypravily na mši svatou do Duchcova. Potom jsme připravovaly faru na příjezd většího počtu lidí. A večeri pro všechny. Nejprve přijel otec Marek s posádkou, ještě jsme ale čekali na příjezd otce Františka, nemohl jet po dálnici a proto mu ani dřívější odjezd nepomohl, aby byl v Jeníkově dříve. Večere byla nezdravě hodně pozdě v noci, vždyť k spánku jsme se začali ukládat až po půlnoci. Noc byla poměrně krátká, ale i tak se všichni modlili společně ranní chvály v kostele. To ještě nebyl nikdo tak moc unavený. Ještě nikdo pořádně netušil, co bude náplní našich dnů strávených v Jeníkově. Každý den se uklízelo v kostela a na faře, práce se opravdu vždy našla, a při odjezdu zásah všech byl poznat. Fara se mohla stát obyvatelnou pro novou slečnu katechetku Marcelu. Hráli jsme spoustu her, při kterých jsme se všichni bavili. Mnozí využili několika hudebních nástrojů, aby si alespoň jednou vyzkoušeli hru na příčnou flétnu, jiní se začali učit hrát na kytaru, další už jen tak, protože už něco zvládají. Každý svoji činnost jistě našel. Marteo začala domlouvat děti na letní tábor. Otcové měli též své vyřizování a také misijní působení. Nudu jsme nezažili a měli jsme se všichni skvěle. Další informace i o tábore můžete najít na www.fatym.com.

Lucka Růžičková

Pokračující opravy kostela

Přestože běžný pozorovatel na jeníkovském kostele nevidí mnoho změn, je možno s radostí konstatovat, že práce opět pokročily kupředu. V prvních měsících r. 2010 bylo provedeno vyklizení věže a její zabezpečení proti holubům. Pokračuje se ve výměně poškozených trámů a připravuje se další etapa pokládání nových tašek. Věž kostela v Jeníkově také navštívila komise odborníků, včetně zvonáře pana Manouška, která posoudila stav našich zvonů. Bude zhotoven projekt na jejich obnovení.

Děkujeme všem, kteří se podílejí na záchraně a obnově jeníkovského kostela.

P. Marek Dunda

Číslo účtu, na který je možno zasílat příspěvky na opravu kostela v Jeníkově:
184058097/0300

Na Moravě

Poprvé jsem se setkala s FATYMem, když byla pěší pout' z Prahy do Jeníkova. Poutníci procházeli kolem našeho domu, já jsem vyběhla ven a požádala jsem o požehnání našeho domu. Tak to začalo. Má dcera začala jezdit na tábory a já jsem díky setkávání s kněžími a katechetkami nacházela víru, což vyvrcholilo křtem mým a mé dcery. Také jsme obě přistoupily ke svatému přijímání. Myslím si, že jsem díky Pánu Bohu a FATYMu našla cestu, kterou jsem dlouho hledala.

Letos jsem na Moravu přijela 9. ledna se slečnou katechetkou Petrou, která v Jeníkově působila 5 let. První večer jsem byla ubytovaná na faře ve Štítarech, kde druhý den probíhalo rozloučení se s Petrou, která šla do kláštera. Druhý den jsem odjela na faru do Olbramkostela, kde mě uvítaly slečny katechety Táňa a Eva, na které jsem se také moc těšila.

Původně jsem měla v plánu zůstat na Moravě jen do FATYMskeho plesu, který se konal 29. 1. 2010, a potom jet domů. Nakonec se mi tam ale tak líbilo, že jsem zůstala celý měsíc. Během svého pobytu jsem se zúčastnila setkání děvčat a pomáhala s dětmi a mládeží na duchovním cvičení v Prosiměřicích. Také jsem velmi vděčná za to, že jsem mohla být každý den před svatostánkem a rozmlouvat s Pánem Bohem.

Tím bych chtěla poděkovat celému FATYMu za tento krásný pobyt na Moravě a slečnám katechetkám z Olbramkostela za to, že se o mě tak dobře staraly.

Simona Masopustová

Česko pro Ježíše

Toužíte více poznat Boha? Nejen se o něm něco dozvědět, ale zažít ve svém životě Jeho působení? Pak je tu pro vás jedinečná šance. Na začátku června se konají v Kácově u Sázavy evangelizační dny s názvem Česká republika pro Krista, které povede charismatický kněz z Indie - P. James Manjackal.

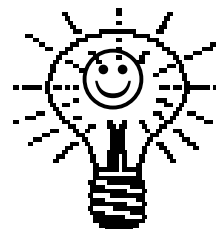
P. James Manjackal (*1946) z Indie je katolický kněz a mimořádná světová charismatická osobnost z kongregace misionářů sv. Františka Saleského. Vykonal mnoho evangelizačních cest do zahraničí ve všech pěti kontinentech. Je ve službě evangelizace mezi křesťany i nekřesťany jak ve své zemi, tak v zahraničí.

- čtvrtek (3. 6.) - sobota (5. 6.) - program pro všechny, kteří se chtějí přiblížit Bohu
- neděle (6.6) - hlavní evangelizační den ČR pro všechny lidi dobré vůle
- pro účastníky bude připraveno ubytování a strava ve škole, stanovém městečku, kácovském zámku, YMCE (Masarykův tábor), ubytovnách - VŠE ZDARMA, POUZE ZA DOBROVOLNÉ PŘÍSPĚVKY - kapacita ubytování cca 2000 míst (nikdo nebude odmítnut)
- areál v přírodě pojme 10 – 30 tisíc účastníků - je počítáno i s náhradní variantou za nepříznivého počasí
- vše bude financováno sponzorskými dary a dobrovolnými příspěvky účastníků
- bližší informace na www.viraanadeje.cz

A něco veselého na závěr...

Nedávno jsem potřeboval pár dní volno, ale věděl jsem, že šéf mi ho nedá. Napadlo mě dělat blázna. Zavěsil jsem se pod strop a začal kvílet. Kolegyně se udiveně zeptala, co tam dělám. Řekl jsem, že představuji žárovku, aby si šéf myslel, že jsem se zbláznil a pustil mě domů. Za chvíli se šéf skutečně objevil, a když se dozvěděl, o co jde, řekl, že jsem očividně přepracovaný, a že si mám jít na pár dní odpočinout. Když jsem odcházel domů, spolupracovnice se vydala se mnou. Šéf ji zastavil a ptal se jí: „A kam jdete vy?“ Odpověděla mu: „Jdu domů taky, přece nebudu dělat potmě!“

Dvě prasata se spolu baví a najednou jedno začne nadávat: „Ty jsi ale člověk!“

Mladší kněz, který při své činnosti využívá počítač, začíná mši svatou: „Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Enter.“

„Tati, dáš mi peníze pro jednoho starého muže?“ „Rád, synku. To je hezké, že chceš staříkovi pomoci. A kde je?“ „Stojí támhle na rohu a prodává zmrzlinu...“

Martin se vrátí z fotbalového turnaje a pyšně hlásí: „Dnes jsem vstřelil dva góly!“ „A jaký byl výsledek?“ „1:1“

Matka telefonuje učitelce: „Prosím vás, nedávejte dětem úlohy z matematiky, ve kterých stojí láhev piva 1,80 Kč. Manžel pak nemůže celou noc usnout.“

Co udělá muž, aby mu to doma klapalo? Koupí ženě dřeváky.

Velikonoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743) **společností FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ .

Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24. Zpravodaj vyšel v březnu 2010 v nákladu 670 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již padesáté páté) plánujeme jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v červnu 2010. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300